

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5183/2537

นาง บุญ เสริม เกิด น้อยโงทก์ นาย รอ ฮิม ฤทธิ์ งามจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.รณนิต พ.ศ. 2522 มาตรา 42, ป.พ.พ. มาตรา 1567, ป.พ.พ. มาตรา 445

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้ก่อนตายผู้ตายจะมีรายได้จากการขั้บรณนิตสองแถวรับจ้างนำรายได้มาเลี้ยงครอบครัวโงทก์ก็ตาม แต่ขณะถึงแก่ความตายผู้ตายมีอายุเพียง 19 ปี ซึ่งตามพระราชบัญญัติรณนิต พ.ศ. 2522 มาตรา 42บัญญัติว่าผู้ขั้บรณนิตต้องได้รับใบอนุญาตขั้บรณนิต และมาตรา 49(2)บัญญัติว่า ผู้ขอใบอนุญาตขั้บรณนิตสาธารณะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 25 ปี บริบูรณ์ ผู้ตายจึงต้องห้ามมิให้ขั้บรณนิตสองแถวรับจ้างซึ่งจัดเป็นรณนิตสาธารณะตามกฎหมายดังกล่าว การขั้บรณนิตสองแถวรับจ้างของผู้ตายถือไม่ได้ว่าเป็นการทำงานตามสมควรแก่ความสามารถและฐานะานุรูปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1567(3)โงทก์ผู้เป็นมารดาไม่มีสิทธิใช้ผู้ตายซึ่งเป็นบุตรให้ทำงานดังกล่าวฉะนั้น รายได้จากการขั้บรณนิตสองแถวรับจ้างจึงมิใช่รายได้ที่เกิดจากการที่ผู้ตายมีความผูกพันตามกฎหมายที่จะต้องทำการงานให้เป็นคุณแก่โงทก์ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกในครัวเรือนดังความที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 445 โงทก์จึงเรียกค่าเสียหายในส่วนนี้ไม่ได้

คำพิพากษา

โงทก์ฟ้องว่า โงทก์เป็นมารดาโดยชอบด้วยกฎหมายของนายจีระศักดิ์ ผู้ตาย จำเลยได้ใช้อาวุธปืนลูกซองยาวยิงผู้ตายถึงแก่ความตาย ทำให้โงทก์ได้รับความเสียหายขอให้บังคับจำเลยชำระเงินจำนวน 543,950 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีของต้นเงิน 506,000 บาท นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โงทก์จำเลยให้การ ขอให้ยกฟ้องศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยใช้ค่าเสียหายแก่โงทก์จำนวน 295,950 บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีจากต้นเงินดังกล่าวนับตั้งแต่วันที่ 2 พฤษภาคม 2528 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ส่วนคำขออื่น ขอให้ยกเสียโงทก์และจำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยชดใช้ค่าเสียหายจำนวน 210,000 บาท แก่โงทก์ นอกจากนี้ที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นโงทก์และจำเลยฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังยุติได้ว่า เมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2528 นายจีระศักดิ์ จันทร์เกษมผู้ตายกับพวกได้ปรับความเข้าใจกับจำเลยในกรณีผู้ตายพานางสาวสร้อยอุทธรณ์งาม บุตรสาวของจำเลยไปอยู่กินฉันทามีภรรยาที่จังหวัดลำปางโดยไม่ได้ออกกล่าวจำเลยเป็นเหตุให้จำเลยโกรธ จำเลยจึงใช้อาวุธปืนยิงผู้ตายถึงแก่ความตาย จำเลยถูกฟ้องเป็นคดีอาญาในข้อหาฆ่าผู้ตายโดยเจตนา คดีถึงที่สุดโดยศาลฎีกาพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยมีกำหนด 20 ปีส่วนที่โงทก์ฎีกาเรียกร้องค่าขาดแรงงานในครัวเรือนที่ผู้ตายมีต่อโงทก์มาด้วยเป็นเงิน 240,000 บาท นั้น เห็นว่า แม้ก่อนตายผู้ตายจะมีรายได้จากการขั้บรณนิตสองแถวรับจ้างนำรายได้ดังกล่าวมาเลี้ยงครอบครัวของโงทก์ก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาถึงว่าขณะถึงแก่ความตายผู้ตายมีอายุ 19 ปี ซึ่งตามพระราชบัญญัติรณนิต พ.ศ. 2522 มาตรา 42 บัญญัติว่า ผู้ขั้บรณนิตต้องได้รับใบอนุญาตขั้บรณนิตและมาตรา 49(2)บัญญัติไว้ความว่า ผู้ขอใบอนุญาตขั้บรณนิตสาธารณะตามมาตรา 43(4)ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 25 ปี บริบูรณ์ ดังนั้น ผู้ตายจึงต้องห้ามมิให้ขั้บรณนิตสองแถว

รับจ้างซึ่งจัดเป็นรถยนต์สาธารณะตามกฎหมายดังกล่าวการขับรถยนต์สองแถวรับจ้างของผู้ตาย ถือไม่ได้ว่าเป็นการทำงานตามสมควรแก่ความสามารถและฐานานุรูปตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1567(3) โจทก์ไม่มีสิทธิใช้ให้ผู้ตายทำงานดังกล่าว ฉะนั้น รายได้จากการขับรถยนต์สองแถวรับจ้างที่ผู้ตายได้รับจึงมิใช่รายได้ที่เกิดจากการที่ผู้ตายมีความผูกพันตามกฎหมายที่จะต้องทำงานให้เป็นคุณแก่โจทก์ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกในครัวเรือน ดังความที่บัญญัติไว้ในมาตรา 445 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ดังที่โจทก์กล่าวในฎีกา โจทก์จึงเรียกค่าเสียหายในส่วนนี้ไม่ได้ คำพิพากษาฎีกาทั้งสองเรื่องที่โจทก์อ้างอิงในฎีกานำมาปรับ กับคดีนี้ไม่ได้ ที่ศาลอุทธรณ์ไม่ให้ค่าเสียหายในส่วนนี้แก่โจทก์นั้นชอบแล้ว ฎีกาของโจทก์และของ จำเลยทุกประเด็นฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน

องค์คณะ

สุรินทร์ นาควิเชียร · นาม ยิ้มแย้ม · สุวรรณ ตระการพันธุ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5183/2537>